شاهد مشارکتِ ذی‌نفعان در حکمرانی آب نبوده‌ایم و همین پرداختن به بُعد سیاسی آب را با ابهام روبه‌رو می‌کند. در پژوهشی با عنوان «آسیب‌شناسی بُعد سیاسی حکمرانی آب» که در بازه زمانی سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۹۲ انجام‌شده، حکمرانی آب در سه دولت سازندگی، اصلاحات و احمدی‌نژاد مورد بررسی قرار گرفته است. یافته‌های این پژوهش نشان داد که وزارت نیرو، قدرت غالب در حکمرانی آب در ایران را دارد و بیشترین روابط به این وزارتخانه ختم می‌شود. در نتیجه سیطره این وزارتخانه بر سیاستگذاری آب، سیاستگذاری منابع آب در کشور در دایره‌ای بسته از متخصصین آب در وزارت نیرو و شرکت‌های وابسته به آن انجام می‌شود که تقریباً بدون تاثیر از تغییر دولت‌ها و بی‌توجه به آرمان‌ها و اهداف مترقی برخی اسناد بالادستی منابع آب، به رویه مأنوس خود ادامه می‌دهد. براساس یافته‌های این پژوهش وزارت نیرو خود را یگانه متخصص صلاحیت‌دار در این حوزه می‌بیند و جای کنش‌گران بخش خصوصی و جامعه مدنی ذی‌نفعان در حکمرانی آب را خالی می‌بیند. این یعنی خلأ حضور واقعی سیاست در حکمرانی آب. کیومرث اشتریان، استاد دانشگاه نیز در مقاله دیگری گسست حکمرانی آب در ایران را بررسی و دو مفهوم قدرت و تصمیم‌گیری را به چالش می‌کشد و می‌گوید گسست قدرت و تصمیم می‌تواند هر نظام سیاسی را دچار بحران حکمرانی کند. به عقیده او خودآگاهی و اراده برای حل مشکل کلیدی‌ترین راه‌حل برای مشکلِ تصمیم است و ایران دچار گسست تصمیم در نظام حکمرانی آب و سیاستگذاری آب است. او پیشنهاد می‌دهد که «مجلس منطقه‌ای آب» راه‌حلی برای پیوستگی تصمیم‌گیری در نظام حکمرانی عمومی است که متشکل از مجموعه‌ای از ذی‌نفعان منطقه‌ای، متخصصان و کارشناسان است.

بحران آب در ایران نه‌تنها حاصل کمبود منابع، بلکه پیامد ضعف در حکمرانی و گسست‌های ساختاری در فرآیند سیاستگذاری است. سیاست‌های غلط در زمینه استفاده از آب نه‌تنها منجر به تشدید بی‌اعتمادی اجتماعی شده است، تعارضات منطقه‌ای را تشدید کرده و منابع آبی را نیز به مرحله نابودی کشانده است. تمرکز قدرت در یک وزارتخانه مشخص، حذف ذی‌نفعان و جامعه مدنی از چرخه تصمیم‌سازی، و نادیده گرفتن تجربه‌های بومی و تاریخی، منجر به انباشت نارضایتی عمومی و بروز اعتراضات خیابانی شده است. فقدان مشارکت واقعی و چندصدایی در حکمرانی آب، بُعد سیاسی این مسئله را به چالشی جدی بدل کرده است. راه‌حل‌های پیشنهادی مانند «مجلس منطقه‌ای آب» می‌تواند با تکیه بر شفافیت، مسئولیت‌پذیری و مشارکت فراگیر، پیوند گسسته میان قدرت و تصمیم را ترمیم کند. تنها با پذیرش ضرورت اصلاح ساختارهای حکمرانی و بازگرداندن سیاست به جایگاه واقعی خود در مدیریت منابع آب است که می‌توان به سمت حکمرانی پایدار، عادلانه و مؤثر حرکت کرد.

هزینه آن از مردم دریافت می‌شود. در واقع هزینه‌های جاری که به دلیل مداخله سیاسیون بر شرکت‌ها تحمیل می‌شود از جیب مردم برداشت می‌شود. در مجموع این تاثیر سیاست بر روی نظام اجرایی حوزه آب است. سیاسیون بر سیاستگذاری‌های مجلس و لایحه‌های کمیسیون‌های دولت و شوراهای عالی در فرایند سیاست‌گذاری نیز تاثیر دارند. براساس این گزاره‌ها رانت آب در ایران بسیار بزرگ است.

در بخشی از صحبت‌های خود اشاره کردید تمرکز تصمیمات حکمرانی آب در دولت است. ما این را می‌دانیم که مشارکت جوامع محلی و نهادها و انجمن‌های مردم‌نهاد در تصمیم‌گیری آب کمرنگ است و سیاست‌های آب در دولت مرکزی تدوین و تبیین می‌شود. با توجه به اینکه دائماً گفته می‌شود آب مسئله‌ای امنیتی است. این اقدامِ تصمیم‌گیری در دولت مرکزی در امنیتی شدن آب چقدر تاثیرگذار است و آیا رانتی که به آن اشاره کردید باعث می‌شود سیاستگذار در مرکز اجازه ندهد مسئله حکمرانی آب ابعاد محلی و منطقه‌ای بیشتری پیدا کند؟

در این زمینه هرچقدر الگوی حکمرانی متمرکز باشد، به گونه‌ای که قدرت در دست یک وزیر و معاون وزیر متمرکز باشد، این تمرکز دو تالی فاسد در پی دارد؛ اول اینکه اساساً تصمیمات آبی بدون درک بستر و زمینه اجتماعی و اجرایی آن در سطوح پایین حکمرانی اخذ می‌شود و باعث می‌شود که اتخاذ تصمیمات در پشت میزها بدون در نظر گرفتن بستر اجرایی آن، تنها بر روی کاغذ بمانند و اجرا نشوند. مسئله بعدی این است که این جایگاه‌ها در معرض فشارهای متعدد سیاسی و گروه‌های صاحب‌نفوذ و منفعت قرار گیرد، یعنی وقتی یک وزیر و معاون وزیر باید تمام تصمیمات را بگیرد، یک نقطه کانونی و محل فشار برای تمام آن نیروها می‌شود و آسیب‌پذیری سیستم را بالا می‌برد. چراکه همه نیروهای سیاسی بر یک نقطه فشار می‌آورند و می‌توانند تصمیمات را تحت تاثیر خود قرار دهند، به همین دلیل احتمال اتخاذ تصمیمات بسیار سلیقه‌ای و براساس منافع گروهی توسط صاحب آن جایگاه به دلیل فشارهای مختلف بالا می‌رود. اما زمانی که نقاط تصمیم‌گیری به سطوح پایین‌تر توزیع می‌شود و فرایند شفاف‌تر می‌شوند، با وجود آنکه تعارضات وسیعی نیز وجود دارد، اما کل جامعه درگیر می‌شوند. در واقع کل جامعه درگیر فرایند تصمیم‌گیری درباره مسائل آب می‌شوند. از طرفی مشارکت باعث می‌شود در فرایند تصمیم‌گیری شفافیتی رخ دهد که نتوانند هر تصمیمی بگیرند و به همین دلیل مداخله گروه‌ها آشکار می‌شود. در واقع زمانی که می‌خواهید شفافیت را در یک فرایندی بهبود دهید، ناگزیر هستید که مسیر تکاملی را پیش ببرید و نیروها از پایین مشارکت داشته باشند. به همین دلیل است که معتقدم باید به حکمرانی محلی توجه کنیم، چراکه هر آنچه در اینجا در سطح ملی تصمیم می‌گیریم حالت انتزاعی داشته و امکان انحراف تصمیم‌گیری هم از زمینه اجرایی و هم به نفع گروه‌های صاحب نفوذ بیشتر می‌شود. به همین دلیل تقویت حکمرانی در فهم اینکه هر چقدر در این میدان تصمیماتی را بگیرید که لازم نباشد به سطوح بالاتر برسد، سیاسیون و کسانی که به دنبال رانت هستند، به دلیل شفافیت موجود برای مردم چندان میدانی برای بازی نخواهند داشت. از سوی دیگر شرایطی که ما در مورد آب، در آن قرار داریم، نیروهایی این شرایط را رقم زدند.

برای برون رفت از این شرایط که سیاست در حکمرانی آب در این ابعاد منفی گسترش نداشته باشد و در تخصیص آب شاهد شفافیت و مشارکت مردم باشیم چه باید کرد؟

اگر می‌خواهیم اصلاحی رخ دهد، فهم اینکه این اکنونیت وضعیت آب چگونه ممکن شده است ضروری است. یعنی باید نیروهایی که امروز آب را ممکن کرده‌اند شناخت و بعد بر پایه روابط بتوان مداخله‌ی مثبتی را پیشنهاد داد. اما بیشتر تفکرات به دنبال این هستند که برای حل مسئله آب ابتدا جامعه ایران را از جایگاه دانای کل مهندسی اجتماعی کرده و به شکل جامعه توسعه‌یافته درآورند. در صورتی که کنش‌های اجتماعی جامعه در جریان هستند و قدرت این کنشگران و فرایندهای اجتماعی بسیار بزرگتر از کنشگران مداخله‌کننده است. جامعه به دلیل همین مسیر تاریخی که طی کرده است، رانت‌هایی که به دلیل دسترسی مقام‌های دولتی و حاکمیتی در فضای تصمیم‌گیری اختصاص می‌دهند، کنش و واکنش‌های در حال رخداد مختلفی دارد. با این نگاه باید در برابر جامعه و قدرت فرایندهای اجتماعی که در یک تاریخ بلند شکل گرفته‌اند، فروتنانه برخورد کرد و مداخله را تشخیص داد و نه در جایگاه یک قادر متعادل دانای کل به جامعه به عنوان رعیتی که هر چه بگویید انجام می‌دهند. نکته دیگر این است که الان مشروعیت دولت به معنای نهادی برای حفاظت از منافع عمومی که در اینجا آب است، از بین رفته است. یعنی مردم به دولت به عنوان یک نهادی که خیرعمومی را نگهبانی می‌کند، نگاه نمی‌کند. به همین دلیل شاهد وقوع جنبش‌های اعتراضی هستیم. در اصفهان مردم وسط زاینده‌رود تجمع می‌کنند چراکه می‌بینند شرکت‌های آب که نماینده دولت است، به دنبال منافع خود هستند. خود این تعارض منافع باعث می‌شود نهاد دولتی مثل یک شرکت که به دنبال منفعت خود می‌رود، مردم این را حس می‌کنند و می‌فهمند که منافع عمومی در خطر افتاده است. چراکه نهاد دولتی که ایجاد شده بود تا مدافع منافع عمومی و ملی باشد و همچنین مدافع منافع نسل کنونی و آینده باشد، اما به دنبال منافع و مصلحت خود است. این رویه منجر به بروز برخی واکنش‌هایی شده است، مثلاً در آبادان اعتراض و جنبش می‌بینیم، در اصفهان و چهارمحال و... و این نشان می‌دهد که جامعه وارد مرحله دیگری شده است که دیگر مشروعیت را به نهادهای دولتی، سیاسی نمی‌دهد، به آن‌ها اعتماد ندارد و خودش وارد عمل شده است. اینکه خودش اقدام می‌کند همین مسئله‌ای است که شما به آن اشاره کردید، مبنی بر اینکه نهادهای مردمی امکان دسترسی به تصمیم‌گیری داشته باشند و صدای آنها شنیده شود. البته درباره مشارکت مردم در تصمیم‌گیری دو نگاه وجود دارد. یک نگاه این است که می‌گوید حوزه تصمیم‌گیری متعلق به دولت است و از روی رأفت و ملاحظات نهاد دولت اجازه می‌دهم که مردم به عرصه تصمیم‌گیری وارد شوند و دسترسی داشته باشند. نگاه دیگر و نگاه درست این است که حوزه تصمیم‌گیری متعلق به مردم است و مردم باید به دولت اجازه دهند که به عرصه آن‌ها وارد شوید. این خطای رویکردی و دیدگاهی بسیار مهمی است. در واقع ادبیات دانای کلِ پدرسالارانه‌ای است که دولت را پادشاه می‌بیند و مردم را رعیت و می‌گوید تشخیص اینکه چه چیزی درست است و اینکه چه کسی هم سر میز تصمیم‌گیری بنشیند با من است. این نگاه به مردم بسیار با واقعیت اجتماعی آب در تضاد است.

اصلاح ساختار حکمرانی آب در ایران باید از کجا آغاز شود؟ آیا بیشتر نیازمند تغییر نگاه سیاسی هستیم، یا نهادها و قوانین نیازمند تغییر هستند؟

از زمانی که مشروطه اتفاق افتاد و قانون به عرصه اجتماعی ایران وارد شد، تا به امروز جامعه ایران قانون‌مدار نشده است. در صورتی که در جامعه‌ای که همه به دنبال قانون‌گریزی هستند و قانون محلی از استناد نیست، جز برای اینکه متهمی را بگیرند، این می‌شود حلقه ضعیف زنجیره حکمرانی که از آنجا بخواهیم اصلاح ساختار را شروع کنیم. طبیعی است جامعه‌ای که قانون‌مدار نیست، در آن از مسیر قانون نمی‌توان به راحتی اصلاحات انجام داد، به همین دلیل است که رابطه سیاستی که تصویب می‌شود، در اجرا مسیرهایی دارد که دچار تغییر می‌شود. اساساً مسئله ما انشای سیاست و قانون و تصمیم درست نیست، مسئله ما اجرای موثر تصمیم است. این اجرای تصمیمات یعنی می‌خواهید در میدانی که نیروهای اجتماعی فعال هستند، منافع بسیار متنوعی فعال است، تصمیمی را اجرا کنید، سوال این است که چگونه آن را اجرا کنید. از این زاویه دولت دانای کل نیست و باید در پایین‌ترین سطح شروع کند؛ کنش و واکنش و منافع گروه‌های مختلف بهره‌برداران هر منطقه را دربیاورید و ارزیابی کنید. مسائل آبی و نظام منافع و انگیزه‌ها و ساختار اقتصاد سیاسی آب در هر منطقه با منطقه دیگر متفاوت است. برای مثال اقتصاد سیاسی آب در رفسنجان که اقتصاد آن بر پایه پسته شکل گرفته است و ارتباط با جامعه بین‌المللی دارد، با آنچه که اقتصاد سیاسی آب در اصفهان است، فرق دارد. با این نگاه وقتی به رفسنجان می‌روید باید روابط خرده مالکان و بزرگ‌مالکان را بدانید و متوجه باشید که این روابطی که در این شهر شناسایی کردید در فارس و نیشابور و دیگر مناطق کار نمی‌کند. اینگونه نیست که در تهران بنشینید و همه را مانند یک شانه تخم‌مرغ ببینید و سیاست واحدی در حوزه آب بنویسید. چراکه روابطی که هر کدام دارند، در یک مسیر تاریخی و اجتماعی شکل گرفته‌اند، که قابل مقایسه با ساختار دیگری نیستند. به دلیل همین روابط فرهنگی و اجتماعی، اصفهانی‌ها این ظرفیت را دارند که وسط زاینده‌رود بروند و از نظر امنیتی چندان هم اذیت نشوند. اما این کار را کُردها نمی‌توانند انجام دهند، یا آبادانی‌ها نمی‌توانند انجام دهند و سریع پای نیروی نظامی وسط می‌آید. چرا؟ به این دلیل که سابقه و ساختار اجتماعی، فرهنگی و امنیتی در هر منطقه وجود دارد که به دلیل همین تفاوت‌ها نمی‌توان نسخه واحد پیچید. باید به درون هر منطقه‌ای رفت و اصلاح حکمرانی را در هر منطقه و از جایی که تصمیمات اجرا می‌شوند آغاز کرد. به همین دلیل پاسخ به این سوال که اصلاح از سیاست، تصمیم‌گیری و یا قانون آغاز شود این است که باید از پایین‌ترین سطح آغاز کرد. البته نباید یک نگاه فانتزی هنجاری داشت مبنی بر اینکه یک کارشناس دولتی می‌داند خوب چیست و جامعه نمی‌داند و باید آن‌ها را به راه راست هدایت کرد. خیر، اینگونه نیست، باید مناسبات را به دست آورد و از دل این مناسبات مسیر تاریخی را دریافت کرد و در اینجاست که می‌توان مداخله کرد. سوال کلیدی در اینجا این است که چگونه می‌توان اقتصاد بزرگتری با مصرف آب کمتر داشت، یعنی آب را غیرمولد کرد. مسیر اصلی این است که توسعه باید چسبندگی بیشتر خود را از آب جدا کند. مانند راهی که آمریکا طی کرد. در ده سال گذشته منحنی GDP آمریکا بالا رفته است و مصرف آب کمتر شده است. به‌دلیل ظرفیت‌های فرهنگی و تاریخی غنی این سرزمین باید به سمت اقتصاد فرهنگ و اقتصاد خلاق و بعد تجارت رفت. در کل تاریخ ایران کشور ما بر کشاورزی سوار نبوده است، بلکه محور اقتصادی ما بر پایه تجارت بوده چراکه در مسیر جاده ابریشم قرار داشتیم. ایران در مناسبات دیپلماسی اخیر خود تجارت را از دست داده در صورتی که باید به همین مسیر باز گردیم، در غیر این‌صورت آب نمی‌تواند مسیر توسعه‌ای که بر اصول کشاورزی استوار است را پشتیبانی کند.

مشارکت عمومی همه‌ذی‌نفعان در حکمرانی آب باعث می‌شود در فرایند تصمیم‌گیری شفافیتی رخ دهد که نیروهای سیاسی نتوانند هر تصمیمی بگیرند و به همین دلیل مداخله گروه‌ها آشکار می‌شود

به عنوان سوال آخر، آیا راهی برای اینکه دولت و مردم در حکمرانی آب به تفاهم برسند وجود دارد؟

مسئله در این است که دولت نه به عنوان یک پلیس که مردم را دزد می‌بیند، به مسئله آب نگاه کند، بلکه باید میانجی و تسهیلگری باشد که بتواند در کنار تامین منافع، به آن منافع مشترک هم نگاه کند. شکل‌گیری تفاهم تمرین می‌خواهد و یک‌شبه رخ نمی‌دهد. این اتفاق هم باید در سطح پایین و از جامعه محلی رخ دهد و آرام آرام توافقاتی بین مردم شکل گیرد و دولت و دانشگاه‌ها این تصویر را بدهند که منافع بلندمدت در تقابل منافع بلندمدت قرار گیرد. فهم اینکه سرزمینی با منابع اندک بماند، در مقابل اینکه منابع به تاراج برود باید تبیین شود. در واقع چیزی که مردم را به تفاهم می‌رساند درآمد است. دولت باید بتواند فرصت‌های دیگری برای کسب درآمد ایجاد کند که آب غیرمولد شود.

چهره‌ها

لایحه جنجالی اخیر شفافیت ندارد

ابوالحسن فیروزآبادی، دبیر سابق شورای عالی فضای مجازی، در گفت‌وگو با اقتصادنیوز گفت: «به دنبال مصوبه شورای عالی فضای مجازی و برای سامان‌بخشی به فضای مجازی کشور، قوه قضائیه موظف شد در رابطه با اخبار جعلی و خلاف واقع، لایحه‌ای تهیه کند. اصل سامان‌بخشی به فضای مجازی در کشورهای در حال توسعه یا توسعه‌یافته یک روال عادی است و در آمریکا، اروپا و کشورهای در حال توسعه مثل مالزی و سنگاپور قوانینی در این باره وجود دارد. بحثی که وجود دارد این است که دوگانه آزادی در فضای مجازی و از طرف دیگر رها بودن این فضا، محل چالش است و در همه کشورها هم به چالش رفته است. بنابراین، بحث‌برانگیز شدن آن در ایران هم امر غیرمنتظره‌ای نیست و ممکن است نقدهایی به این لایحه وارد شود.» وی در ادامه افزود: «به نظر می‌رسد مباحثی که در لایحه آمده شفافیت ندارد، به خصوص در این زمینه که مرجع مجازات کیست؟ تولیدکننده خبر است، یا صاحب سکو یا درگاه نشردهنده؟ بنابراین مقداری ابهام در آن دیده می‌شود. سوال دیگر این است که درگاه نشری که مجازات می‌شود، برای ناشر اول خبر هست؟ یعنی اولین منتشرکننده متن خلاف واقع مجازات می‌شود یا این مجازات به بازنشردهنده مطالب هم تسری می‌یابد؟ در این صورت باید زندان‌های بزرگی برای این لایحه اختصاص یابد. از سوی دیگر، مرجع مجازات شفاف و مشخص نیست. به هر حال، این لایحه نیاز به کار بیشتر دارد و باید بیشتر به آن پرداخته شود. سوال بعدی درباره ابهامات لایحه یادشده این است که در رابطه با اخبار، اگر در کامنت‌ها اخبار خلاف واقع درج شود، مشمول قانون می‌شود؟ تعیین هویت کامنت‌گذار به عهده چه کسی است؟ پس به نظر می‌رسد این قانون نیاز به تجدیدنظر دارد. از سوی دیگر، این لایحه به دنبال رفع مشکلات حکومت در فضای مجازی است نه رفع مشکلات شهروندان که خوب است به رفع مشکلات شهروندان توجه بیشتری شود.»

حوزه ثبت ملک شهری - آگهی فقدان سند مالکیت م الف ۶۴۸

متقاضی خانم ثریا جرک طبق وکالت‌نامه شماره ۲۷۵۰۸ مورخ ۱۴۰۱/۰۷/۱۸ دفتر ۴ باقرشهر به نام اصغر بخشنده آدرس شهرری میدان غیبی نبش کلم‌فروش پ ۱۱۳ با تسلیم دو برگ استشهاد مصدق به شماره ۹۷۳۶۸۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ دفترخانه ۴ کهریزک به شرح وارده مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۱ اعلام نموده که سه دانگ مشاع ازشش دانگ یک قطعه آپارتمان نوع ملک طلق به پلاک ثبتی ۲۴۳۸۳ فرعی از ۱۲۳ اصلی، مفروز و مجزاشده از ۱۶۵۹۱ فرعی از اصلی مذکور، قطعه ۵ در طبقه ۲ و واقع در بخش ۱۲ ناحیه ۲ حوزه ثبت ملک شهرری استان تهران به مساحت ۸۴ '۷۷ مترمربع متن ملک که مقدار ۴۰ '۱۴ مترمربع آن پیشرفتگی است، به نام اصغر/ بخشنده فرزند محمد شماره شناسنامه ۱۹۶۸ تاریخ تولد ۱۳۶۱/۰۴/۲۶ اصادره ازری دارای شماره ملی ۰۴۹۱۸۰۲۷۷۳ با جز سهم ۳ از کل سهم ۶ به عنوان مالک سه دانگ مشاع ازشش دانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۱۲۱۲۵ تاریخ ۱۳۹۳/۰۵/۲۶ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۳۵ شهرری استان تهران، موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۰۱۸۴۸ سری ب سال ۹۳ که در صفحه ۳۷۰ دفتر املاک جلد ۲۷۷۱ ذیل شماره ۶۳۵۵۶۱ ثبت گردیده است. به علت جابجایی منزل مفقود گردیده و تقاضای صدور المثنی سند مالکیت نموده است. لذا طبق ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت مراتب در یک نوبت آگهی می‌شود تا هرکس نسبت به ملک مورد آگهی معامله‌ای کرده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تا ده روز پس از انتشار آگهی به این اداره مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراضی نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات و به متقاضی تسلیم خواهد کرد.

گیرندگان رونوشت: ۱- جهت اطلاع به ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) ۲- اداره کل تحقیق و استرداد بنیاد مستضعفان

سیدمهدی لامعی/ رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهرری/ از طرف محمد جعفرعلی

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شهرری
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی م الف ۶۵۰

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۲۴۰۰۴۰۳۴ مورخ ۱۴۰۴/۴/۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهرری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای صالح حسین زاده به شناسنامه شماره ۵۸۳ کد ملی ۲۹۳۹۰۶۷۷۹۱ صادره از میاندوآب فرزند میکائیل در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۸۳/۹۱ مترمربع قسمتی از عرصه پلاک شماره ۲ فرعی از ۱۹۹ اصلی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک شهرری خریداری بموجب (قولنامه عادی و باتوجه به کد ۹۷۷ مجموعه بخشنامه های ثبتی مورد ثبت صفحه ۱۸۰ دفتر ۱۲۰۹) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۵/۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۵/۲۱

سید مهدی لامعی - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرری

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شهرری
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی م الف ۶۵۲

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۲۴۰۰۳۱۱۸ مورخ ۱۴۰۴/۳/۲۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهرری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای جانعلی حسین زاده به شناسنامه شماره ۶۷۷ کد ملی ۲۹۳۹۰۶۸۷۴۷ صادره از میاندوآب فرزند میکائیل در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۸۳/۹۱ مترمربع پلاک شماره ۲ فرعی از ۱۹۹ اصلی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک شهرری خریداری بموجب (قولنامه عادی و باتوجه به کد ۹۷۷ مجموعه بخشنامه های ثبتی مورد ثبت صفحه ۱۸۰ دفتر ۱۲۰۹) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۵/۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۵/۲۱

سید مهدی لامعی - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرری

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف و وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک کهک تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده های تشکیلی طبق قانون، تعیین تکلیف را بر اساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرای ذیل تایید نموده اند. ۱- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۴۰۰۱۳۲۴ پرونده کلاسه ۴۹۱۲۷۴۳۷۹۰۱۴۱۳۹۰۳۸۴۶۳۱۲۸۲ مربوط به تقاضای آقای سیدمحمدرضا موسوی احمدآبادی فرزند سید ابراهیم نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۳۱/۲ مترمربع در قسمتی از پلاک ثبتی ۱۰۳ اصلی واقع در قم بخش ۵ حوزه ثبتی شهرستان کهک با توجه به تقاضانامه ارائه شده متقاضی، طبق قولنامه عادی از آقای حاج حسین کربلائی خریداری کرده است. (م الف ۱۹۵۷۰۵۰) ۲- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۴۰۰۱۳۱۹ پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۳۰۰۰۴۰۰۰۰۵۷۸ مربوط به تقاضای آقای حسن رنجبر فرزند محمد درقسمتی از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۹۵۹/۰۷ مترمربع در پلاک شماره ۴۵۶ فرعی از ۱۹۹ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک کهک مبایعه نامه عادی مع الواسطه از آقای حسین و ابراهیم سعیدی و آقای مجید سعیدی احدی از ورثه حسین سعیدی. (م الف ۱۹۵۸۶۵۲) که مورد تایید قرار گرفته و از آنجایی که مقرر گردیده پس از نشر آگهی و انقضای مورد مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد، با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد کهک تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یک ماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی آن را به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. (روزنامه پیام قم و هم میهن) تاریخ انتشار نوبت اول: یکشنبه ۱۴۰۴/۰۴/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: سه شنبه ۱۴۰۴/۰۵/۰۷

جعفر شکوری - رئیس ثبت اسناد و املاک کهک

رای اصلاحی - آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی م الف ۱۹۵۸۷۱۴

جلسه هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰، با حضور امضا کنندگان زیر در وقت مقرر/ فوق العاده در دبیرخانه هیات تشکیل، رای شماره ۰۱۰۳۱ پرونده کلاسه ۴۵۲۷۵۹۳۸۵۱۵۵۳۳۹۰۳۸۱۷۶۹۲۴۰ مربوط به تقاضای آقای محسن جانانی فرزند علی مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ / قسمتی از پلاک شماره فرعی از پلاک ۱۴۵ اصلی واقع در بخش سه حوزه ثبت ملک اداره جعفریه تحت بررسی است. پس از مطالعه پرونده و ملاحظه سوابق مشخص شد در رای صادره شماره مذکور اشتباهاتی به شرح زیر صورت گرفته است: مساحت و حدود اربعه مورد تقاضا بشرح ذیل اصلاح می گردد: رای اصلاحی آقای محسن جانانی به شناسنامه شماره ۳۵۳۶۱ کد ملی ۰۳۸۱۷۶۹۲۴۰ صادره ایران فرزند علی نسبت به ششدانگ قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۲۸۷۸ '۱۳ متر مربع در قسمتی از پلاک ثبتی به شماره ۳ فرعی از ۱۴۵ اصلی واقع در بخش سه حوزه ثبت ملک اداره جعفریه تایید می شود. رای صادره قبلی با رعایت اصلاحات فوق قابل اجرا می باشد. (پیام قم - هم میهن)

محمد رضا خدایاری - رئیس ثبت اسناد و املاک جعفریه